

Vi i Villa

Libretto av Niklas Rydén

Akt 1 **red 5** 17849 tkn

*Det är gråmulen höst och mörknar snart. Hon och han är i köket och förbereder en middag för två vänner.
Det är en fredag och klockan är halv sju.*

Scen 1 | Vi reste i natten...

1A | Besiktningen, vinet och telefonen

Vera

Jag fick besiktningstid klockan två nästa fredag, om en vecka.

Axel

Bokade du på nätet?

Vera

Ja. Fast först gick det inte alls. Kan du åka?

Axel

Hur skulle jag kunna det? Jag jobbar ju. Det får du göra.
Nu kommer de snart. Jag får lite vin. Är riset färdigt?

Vera

Det kan du väl kolla själv. Jag öppnar det röda nu. Jag är också upptagen. Du får åka.

Axel

Men Gud. Det är ju du som har bokat. Om du bokar så dumt får du ta hand om det själv. Jag gör det inte. Ge mig vinet. KAN JAG FÅ VINET!

Vera

Lugna dig. Det är inte bara du...

Det ringer

Vera *i telefonen*

Hallå. Ja. Ja. Nej, det är OK. Ja, det skall bli jättetrevligt. Bra. Nej. Men du, jag har faktiskt glömt köpa stearinljus. Bra. Då ses vi. Hej.

Paus

De är sena. Kommer om en timme ungefär.

Axel

Jag tog av riset. Allt är klart. Skål.

Vera

Skål

1B | Mardröm, Isen, Reste i natten

Axel

Vet du vad jag drömde i natt? Så dumt. Det var fest och vi höll på att ordna och så var det Martin och Pelle och så blev det fel hela tiden. Vattnet gick sönder och jag sprang för att täta sprutandet, riset brände vid. Jag fick göra nytt. Det ösregnade och regnade in, alla började komma, jag var tvungen att åka och handla och jag bara rusade. Det var hemskt.

Vera

Du måste lugna ner dig. Lära dig lugn. Lita till ditt inre. *Låta det komma fram.* Är man stressad drömmer man så hela tiden. Du skulle kunna läsa mer.

Axel

Jag vet. Det är inte bra.

Vera

Jag minns innan allt började. Kommer du ihåg Berlin. Nyår. Isen som låg som en hinna över gatorna. Blänkte som av glas, och bilarna som gled omkring. Bara att gå från bilen. Det var fint. Jag kan sakna det.

Axel

Jag med. Det känns så långt borta och ändå så hemma på nåt sätt.

Båda – sång

*Vi reste i natten, vi for bara bort
Till städer och landskap, i vått och i torrt
Vi reste i natten, i bilen var tryggt
Tillsammans i mörkret, inte på flykt*

*Vi reste i natten bland blänkande ljus
Mot gryning i rosa och ensamma hus
Vi reste i natten och dimman var låg
Tillsammans på vägen, vi levde och såg*

KÖR o sopran

Aaah...

1C | Ljudet från rummet

Ett ljud hörs från rummet intill köket.

Vera

Hörde du! Det är inte sant! Hur kan...

Lyssnar

Axel

Det är blåsten. Eller bara huset. (Det var nog blåsten. Eller nåt i huset.)

Vera

Men tänk om. Tänk om... Jag tror det. Kommer tillbaks... Är dörren låst?

Axel

Det är sex månader nu. Vi måste inse faktum. Vi kan inte vara kvar...

Vera

Men tänk om nån annan hör!. Jag tror... Det tror du också. Tyst!

Paus

Där var det igen.

Scen 2 | Köpa köpa Kaffe

Vera

Mmmm... Nu måste vi sluta.

Axel

Men det är mysigt. Vi borde verkligen ta oss tid. Oftare.

Paus

Köpte du kaffe?

Vera

Vadå köpte du kaffe. Det skulle ju du göra.

Axel

Men hallå. Jag har köpt all maten. Jag har lagat allt. Du har inte gjort nånting.

Vera

Börja inte så. Men gud, vad det kokar. Sänk!

Måste det alltid bli så här.

Axel

Det är ju du som vill ha ditt specialkaffe. Det duger ju inte med vanligt kaffe för dig.

Vera

Men herregud. Man får väl ändå välja sånt som är gott. Hur gör vi nu? Skall du bara sitta där precis som din pappa och se dum ut.

Axel

Blanda inte in honom. Men vi har ju Nescafe?

Vera

Vi kan inte bjuda på pulverkaffe. Vi måste ha riktigt kaffe.

Axel

Det är ju det jag säger. Skall du vara märkvärdig med ditt lyxkaffe får du köpa det själv.

Vera

Märkvärdig! Det var det dumaste. Du som är så jävla mallig med dina viner.

paus

Aaaahh... Jag orkar inte. Klarar inte... Mer... Oa oa oa...

hon går in i fantasi med stereotypt gnidande på bordet

Axel

Okej. Jag är ledsen. Lugna dig. Jag åker och köper kaffe. Det tar bara tio minuter.

Hon ensam

Vera

Lugna ner. Lugna. Stanna. Jag kan. Jag kan. Alltid duktig. Jag kan. Ner. ner. Nu. Andas. Andas. Duktig flicka. Duger. Duger fint. Så. Ja.

Det var snöstorm och helg. Vi bar allt från bilen och snö upp till knäna. Lyckliga. Låste dörren. Med brasa, cigaretter, väl fyllda glas. Med lycka som bränsle älskade vi som aldrig. För. Kropp. Känsla. Vi. Allt var ett. Bara vi. I en bomull av vitt. Snö.

Scen 3 | Gud så skönt...

Vera

Jag är ledsen. Det var inte min mening

Axel

Det var mitt fel. Jag kan... Jag vet inte...

Vera

Håll om mig.

Axel

Varför är det alltid så skönt när man skall iväg, när man väntar på något.

De kramas, kysser, börjar hångra...

Vera

Mmm...Gud så skönt...

Axel

Mmm... Otroligt...

Fortsätter

Hon drar sig undan efter en stund.

Axel

Sluta. Vi kan inte sluta nu.

Vera

Men det går inte. De kommer ju...

Fortsätter ändå

Ljudinpro

Vera

Går inte... Vi måste sluta.

Gör sig fri

Vera

Nu. Vi måste sluta. Det är fantastiskt. *(De kommer ju...)*

Axel

Det är sju månader sen. Det är svårt. Vi kanske...

Vera

Du vet att jag också... *Jag tycker...* Jag vill också. Men det går... Inte alls. Men kanske...

Axel

Vi kan väl se i kväll när de gått. Jag blir alldeles vild.
Men Gud! Där är ju Dilla. Hon har rymt igen.

Vera

Nu blir grannarna vansinniga om hon går in där.

Axel

Kanindjäveln är det sämsta du gjort.

Vera

Jag går ut och ser om jag kan ta henne. Buren måste ha blåst upp. Kolla riset du. Förresten. Jag kom på att jag kan ta besiktningen. Just det. Gör jag. På fredag.

Hon ut.

Scen 4 | Jag ville bli som du

Han ensam

Axel *till michael jackson komp*

Michael Jackson är precis. Precis. Så vacker. Så ung. Så dans. Så saga, såna drömmar. Det är fulländat. Och så blir han... Så blir det... Bara... Smutsigt. Torftigt. Slut. Och ändå finns det kvar. Det som var så vackert. Minnen. Filmer. Låtar. Danser.

Det är när det kokar. Kan inte vara still. Jag blir galen. Helt. Minns Åke i sjuan. Hur vi dunkade huvet i asfalten. Och han sa ingenting. Jag trodde det var borta. Helt. Att jag inte kunde. Bli så mer...

Jag älskar henne så. Jag längtar att älska så. Jag kan inte älska. Jag måste älska så. Kan knappt stå. Stå ut. Det är det. Ensam. Hur kan ensam va så stor när man... Vi är ju två. Men ändå... Då. Då var det så... Skönt. Vackert. Lönt. Att leva. Värt. Kärt.

Vi flög tillsammans. Så lätt över världen. Det var bara att vilja. Välja att vilja. Så flög vi. Så lätt. Så långt från bojar av svart skum som kletar runt livet i villa. Stilla. Långsamt och meningslöst. Långsamt och fult. Svart skum.

Vi hällde olja på den lilla fågel. Det gick långsamt. Förstår inte varför. Den levde så länge. Förstår inte varför.

(sång)

Jag ville bli som du. Ren, fulländad, ledig och fri. Inte förmer eller bättre än andra. Bara som jag, En möjlighet. Få blomma ut. Kunna leva till slut.

Tänka. Tycka. Lycka. Våga. Tåga. Strid. Frid.

Varför våga' jag inte? Stoppade, backade, minskade. Varför rädd. Alltid rädd. Vågade inte mig själv.

Bara bedrog. Omöjligheter. Inte stå ut. Stå. Ut. Livet. Går.

Minska, passa, vassa, trycka, lycka. Bort. Kort.

Jag ville bli som du. Vara det jag är. En möjlighet. Vi flög en gång ändå. Eller kanske två. Det var det. Faktiskt. Sant.

Djävlar. Riset!

Scen 5 | Vi svävar. Jag bävar.

Inne i köket igen

5A | Telefon, Bastun, Vera svartsjuk, märket

Det ringer

Vera

Hallå. Ja. Jovisst. Det blir perfekt. Nej. Det är bra. Då ses vi. Hej

Paus

De kommer om tjugo minuter.

Axel

Skall jag sätta på bastun? Om det blir läge...

Vera

Att umgås med främlingar i bastun! Ja gud nåde. Du skulle må!

Axel

Varför inte?

Vera

Skall vi vara nakna allihop? Menar du det?

Paus

5A | Besiktning, ränta, terroriststämpla, sjukskriven, moln, telefon

Vera

Dollarn gick under sex kronor igår och amerikanarna har den lägsta räntan på många år. Vi klarar det. Klarar.

Axel

Men du... Vi kanske...

Vera

De skall terroriststämpla alla färgade. För att de skickar pengar till länder där förbjudna organisationer...

Axel

Du tror väl inte på det.

Vera

De sa det på TV idag.

Jag skall till doktorn på onsdag. Klockan två. Tänk om jag inte får vara sjukskriven mer. Jag kan inte. Jobba. Ännu.

Axel

Du kanske... Jag menar... Hur mår du...

Vera

Jag skulle vilja att vi pratade mer. Kunde vara närmre och...

Axel

Men hur mår du egentligen. Du måste våga se.

Vera

Det är klart jag måste våga. Det måste du också. Det är inte bara jag.

Axel

Jo. Men du... Du är ju...

Vera

Anklaga. Anklaga. Bara anklaga. Alltid mitt fel.

Axel

Sluta! Jag vill bara väl. Lyssna på vad jag säger. Hur mår du?

Vera

Det är alltid mig. Hur jag mår.

tystnad

Axel

Vad bra att du fixar besiktningen. Vi har så mycket just nu. Förhandlar om en jättorder i Shanghai. Jag kanske måste resa dit i veckan.

Vera

Har du hört om märket. De som träffat utomjordingar har ett märke.

Axel

I så fall åker jag på onsdag. Det är en stor grej.

Vera

Ett märke som efter ett bett. Ibland är molnen som ett märke. Precis...

Axel

Du lyssnar ju inte!

Vera

Jag? Säger du det! Och hur är det själv? Jotack.

5C | Ljud, hoppas ej hörs, öppna o gå in. Vi svävar, jag bävar

Ljud igen

Vera

Hörde du. Nu var det där igen

Paus

Jag är inte sjuk. Jag inbillar mig inte. Lyssna.

Svagt pip, kvidande

Vera

Det är det jag säger. Bara vi tror. På riktigt.

Dörren är väl låst? Hoppas de inte hör nåt när de är här. Det hörs nog inte lika mycket i matsalen.

Axel

Vi måste igenom det. På nåt vis. Det går.

Vera

Du måste vara med mig. Då går det.

Axel

Men kan vi inte bara öppna och gå in då?

Vera

Är du inte klok! Vi kan förstöra allt! Allt!

Paus

Bara tron. Det är bara tron. Som kan hjälpa. Jag såg i molnen en gång. Det var som ett under...

Axel

Men du.

Båda *Sång 6/8*

Vi svävar. Jag bävar. Av rörelse, lätthet, av luft.

Vi vilar. Det ilar. Av närhet, beröring, förnuft.

Om vi vågar att närma oss helt. Både farlighet, ondska och gråt (Axel säger, Vera svarar i alla 4)

Jaaa. Det måste gå...

Om vi klarar att titta rakt fram. Trots smärta och säga förlåt.

Jaaa. Det kanske går...

Om vi ser det som gör oss mest ont. Rakt i ögat. Fast det är svårt.

Jaaa. Det kanske går...

När vi gör det och trotsar allt svart. Tillsammans. Det är faktiskt vårt.

Jaaa. Det måste gå...

Vi svävar. Jag bävar. Av rörelse, lätthet, av luft.

Vi vilar. Det ilar. Av närhet, beröring, förnuft.

Scen 6 | Jag mådde så illa.

6A | Måste våga se. Anklaga. Blusen. Syns det att jag gråtit.

Vera

Kan jag ha den här blusen?

Axel

Självklart! Du ser jättebra ut.

Vera

Syns det inte att jag gråtit.

Axel

Jo. Lite. Du får kolla själv. Skål förresten!

Vera

Skål. Riset är nog färdigt nu. De kommer om tio minuter.

Axel

Jag sätter på värmen i ugnen så grytan håller sig. Kan du tända ljuset vid garaget när du går förbi?

Vera (på väg till toaletten)

Visst

6B | Axel miniaria. Husfix i rasande håll.

Hon ut

Axel

Hon måste våga se sig själv. I spegeln på toaletten räcker inte. Och sminket hjälper inte. Inte mot henne. Henne själv.

Fasader. Som plastfärg på ruttna fönster. Som husfix i rasande håll.

6C | Jag mådde så illa

Hon ensam

Vera sång

Först var det kaffe. Kaffe och rök. Jag mådde så illa. Och samtidigt lyckan. Alla förväntningar. All oro. Meningen. Meningen med allt var plötsligt där. Vi skulle finnas tillsammans med en liten. En ny. Av oss. Ett under.

Sparkar. Ultraljud. Allt som en dröm. Vi köpte huset. Jag var så stark. Så stark... Så stark...

Han kan inte... Inte... Kommer att klara... Bara tro. Vi måste tro. Bli stark. Stark igen. Måste klara det. Måste. Det kommer att gå... Jag var så lycklig...

Sång:

*Jag mådde så illa, och allting var bra
Vi vänta(de) den lilla, och räknade da'r
Jag mådde så illa, det var som det ska'
Vi köpte vår villa, och flytta från stan
Jag mådde så illa, och allting var bra
Vi vänta(de) den lilla, och inte en grav, inte en grav...*

Det är ingen grav!

Det kommer att gå. Bara tro. Vi måste tro. Bli stark igen. Jag var så lycklig

Bara vi tror. Bara stark. Stark. Stark.

Scen 7 | Det kanske inte är vi

7A | Du är sjuk. Farligt att ljuga. Lila o svart. Snurrar karusell.

Hon kommer in i köket igen

Axel

Vad fin du är

Vera

Nu är molnen ljusare än himlen. Himlen är svart. Molnen är som vita hål i en hjärna som gått opp. Sagt stopp.

Axel

Men du. Vad tror du doktorn säger på onsdag.

Vera

Om vita hål som inte går. Som tagit slut.

Axel

Allvar!

Vera

Jag vet inte. Jag är bara så rädd att jag inte får vara sjukskriven längre. Jag är ju sjuk.

Axel

Det är det jag säger. Du måste se. Våga.

Vera

Jag vet. Men det är lila. Lila och svart. Och det är farligt. Jättefarligt.

Axel

Det är det inte. Det som är farligt är att ljuga. För sig själv.

Vera

Bara lila och svart.

Axel

Och för andra.

Vera

Det snurrar. Sådär fort igen.

Axel

Men du måste våga fundera över ditt liv. Du gör ju ingenting. Jag tror det är det som är problemet.

Vera

Karusell. Karusell. Centrifug. Som är slug. Se. Vilka färger.

Axel

Hallå. Lyssna. Lyssna på mig nu.

Vera

Jag lyssnar. Förlåt mig.

7B | Du gör inget. Dilla o jag. Jag bär allt. Du ville flytta hit. Det är du som är sjuk!

Axel

Du gör ingenting. Det är klart du mår dåligt. Du tar ju inte ens hand om din Dilla. Det är ju jag som matar henne. Tog du bort sanden på golvet förresten.

Vera

Nej. Men vi går faktiskt här och väntar på dig. Dilla och jag. Hela dagen. Det är bra. Allt skall bli bra.

Axel

Ja det skall det. Och du måste våga lyssna. Det är inte normalt. Inget är normalt just nu. Jag har handlat och lagat nästan all mat. Jag jobbar ju som en galning för att vi skall kunna bo i det här djävla området. Jag förstår inte varför vi skulle flytta hit. Det är ju jättejobbigt på bara min lön. Och så poolen som du har beställt. Du måste prata med mig.

Vera

Det var du som ville flytta hit. Det var du som pratade om ett anständigt område med bra skola. Bra grannar. Jag tycker inte heller att det är bra att du bara jobbar. Du jobbar ju över varenda dag. Hur tror du att det är för mig.

Axel

Men herregud. Vi skulle inte ha råd med nåt annars. Inte när du bara sitter här med kanindjäveln. Och inte ens dammsuga kan du göra. Jag får göra allt.

Vera

Jag kanske har andra prioriteringar. Dels måste vi igenom detta. Dels vill jag leva här och nu. Precis som molnen. Vara här och nu. Inte någon annan gång.

Axel

Men gud. Du måste ju för börja leva ett liv. Det är ju sjukt.

Vera

Ja. Det är sjukt att du alltid är så djävla avstängd. Sjukt.

Axel

Det är du som är sjuk. Du måste få hjälp. Jag klarar inte det här. Vi säljer kaninen och så börjar du gå hos någon.

Vera

Är du inte klok. Skall du ta det ända som är. Jag. Mitt liv. Djävlar vad du är hemsk. Du vill bara bestämma över andra. Allt. På ditt sätt.

Axel

Vad fan... Nu räcker det. Du gör ju inte ett...

Vera

Skrik inte åt mig. Grannarna kan...

Axel

Jag skiter fullständigt i grannarna. Du tänker bara på hur det ser ut. Utåt! Hur tror du det känns att bära vår olycka, vår ekonomi och Dig, Dig, Dig. Hela tiden. Varje dag. Och sköta ett jobb. Du måste skärpa dig.

Vera

Djävlar, djävlar... Stum... Jag fattar inte... Det är ju inte klokt... Du är ju för fan galen. Vi är mitt i en kris och du skyller på mej. Bara på mig. Hela tiden. När sanningen finns därinne. (*pekar mot rummet*) Därinne! Fattar du! Inte här inne (*pekar mot sitt huvud*) eller här inne (*pekar mot sitt bröst*). Idiot.

Axel

Men du är ju inte klok. Moln och kaniner och tro. Tro, tro, tro är allt du kan. Men du gör ingenting. Ingenting. Av nytta. Av liv. Du är ju som död.

Vera

Det är du som är död. Du känner ingenting. Bara avstängd.

Tystnad

7C | Det kanske inte är vi. Skiljas. Stereotyp. Försoning. Gästerna kommer.**Vera**

Men det kanske inte är vi ändå. Vi kanske inte... Vi kanske... Kanske skall vi bryta. Bryta. Upp.

Axel

Jaha. Gästerna kommer om tre minuter och då tycker du det passar bra att göra slut. Vad bra! Du är ju ett geni.

Vera

Jag vill bara prata om det.

Axel

Prata på du. Och så kommer de. Och så är det ett stort jävla sår mellan oss och så vill jag prata om det sen eller i morgon och då har du inte tid. Jag blir helt...

Det går inte... Djävlar. Djävlar. Djävlar kanin. Du är inte klok. Klok.

Men visst skall vi skiljas om det är det du vill. Det skall bli jätteskönt. Att se hur du klarar dig själv.

Lycka till! Med kaninen och allt!

Hon går in i stereotyp fantasi

Vera

Oooh...

Lila och svart. Lila och svart. Svart och svart. Svarta moln. Ooo... Ooo...

Det går en stund

Axel

Förlåt. Förlåt. Det var inte... Det bara blir... Kom. Kom.

Hon drar sig undan

Vera

Lugna ner. Lugna upp. Lugna tupp. Som flyger bland moln. Lila och svart.

Axel

Du. Det var inte meningen. Vi glömmet det nu. Snälla. Jag lovar att allr skall bli bra. Vi skall kämpa. Vi måste igenom sånt här. Det är inte farligt. Snälla. Förlåt.

Vera

Ja. Det är rätt. Okej. Förlåt mig. Med. Det är inte lätt. För någon. Jag får inte börja gråta bara.

Axel

Nu kommer de. Sätt på Michael Jackson-skivan så tänder jag ljusen därinne.

Vera

Visst. Kram.

Axel

Kram

Vera

Nej men hej. Vad kul. Kom in.

Axel

Hej. Välkomna. Vi får hälsa ordentligt.